

عنوان مقاله:

نقش حسن نیت در انتقال مالکیت با مطالعه تطبیقی در حقوق ایران، انگلیس و آلمان

محل انتشار:

فصلنامه تحقیقات حقوقی، دوره 26، شماره 103 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 40

نویسندگان:

سیدمصطفی محقق احمدآبادی (داماد) - استاد دانشکده حقوق دانشگاه شهید بهشتی

سیداحمد حسینی - دانشجوی دکتری حقوق خصوصی دانشگاه تربیت مدرس

محمد عیسائی تفرشی - استاد دانشکده حقوق دانشگاه تربیت مدرس

خلاصه مقاله:

امروزه در اکثر نظام های حقوقی، «حسن نیت» مفهومی شناخته شده و اثرگذار در روابط حقوقی است. یکی از مهم ترین جنبه های این اثرگذاری، تاثیر حسن نیت در انتقال مالکیت است. بدین ترتیب که اگر متصرف، با حسن نیت بوده و از تعلق حق دیگران نسبت به مال موضوع انتقال بی اطلاع باشد، با جمع سایر شرایط، حسن نیت وی باعث می شود مالکیت به وی انتقال یافته و مصون از تعرض مالک واقعی باقی بماند. این رویکرد در حقوق آلمان ضمن تصریح در نصوص قانونی، با وضع اصول و قواعدی توسط حقوق دانان تقویت گردیده است. در حقوق انگلیس نیز هرچند مفهوم حسن نیت به اندازه حقوق آلمان با اقبال حقوق دانان مواجه نبوده، اما اختیارات وسیع دادگاه ها و اتخاذ رویکردهای واقع گرایانه و مبتنی بر موازین عدالت از ناحیه آنها سبب شده تا در موارد قابل توجهی از متصرف با حسن نیت حمایت به عمل آید و این رویکرد به برخی از قوانین موضوعه نیز تسری یافته است. در حقوق داخلی نیز مفهوم حسن نیت به رسمیت شناخته شده و در برخی قوانین موضوعه به آن تصریح گردیده است. به نظر می رسد باتوجه به پویایی فقه شیعه به عنوان پایه و اساس احکام و قواعد در حقوق داخلی از یک سو و فقدان هرگونه میانیت میان مبانی فقهی و موازین حسن نیت از سوی دیگر، می-توان از رویکردهای حاکم بر نظام حقوقی آلمان و انگلیس برای تقویت آن دسته از نهادهای حقوقی داخلی که اعمال آنها منجر به حمایت از متصرف با حسن نیت مال غیر می گردد، بهره جست و علاوه بر آن اقدام به تغییر برخی رویکردهای سنتی نمود که اعمال آنها منجر به تضرر متصرف با حسن نیت مال غیر می گردد.

کلمات کلیدی:

حسن نیت، تصرف، مال غیر، انتقال مالکیت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1906394>

